

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

Διὰ τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν.

Διὰ Βασιλικὸν διατάγματος διωρίσθητε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς περὶ συγχωνεύσεως τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς μετὰ τῆς Βαλλιανείου. Ὡς γνωστὸν, μετὰ ἐπανειλημμένας συζητήσεις μετὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης Ῥιζάρη, ἐπέσθητε περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς συγχωνεύσεως καὶ δὴ ἐσημειώθη ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς, ὥστε ἡ ἀποστολὴ σας καὶ ὁ διορισμὸς σας ἐληξεν οὐχ ἦττον τὸ ὄνομά σας καὶ τὸ ὕψιστον ἀξίωμα, εἰς ὃ ἡ πολιτεία ἀνεβίβασε τὴν Ὑμέτ. Πανιερότητα, κυλίστα ἀνὰ τὰς ἀγυῖας τῆς πρωτεύουσας καὶ δὴ φεῦ ! καὶ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ κράτους ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς καθὼς Ἡπειρωτικῆς, ὅτι νῦν ἐξακολουθεῖτε νὰ παραμένητε ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, σκοπούσης ἤδη, χάριν συμφεροντολογικῶν λόγων τῶν περίξ οἰκοπεδούχων, τὴν μετὰθεσιν !! μόνον τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς εἰς τὸ κτίριον τῆς Βαλλιανείου μ' ὅλας τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα τῶν Ῥιζαρῶν καὶ τὰς σαφεστάτας διατάξεις τῆς διαθήκης αὐτῶν, ὡς ἐπέσθητε καὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτῳ δημοσιευθέντος φυλλαδίου ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης κ. Ἰω. Ἀργυριάδου. Ἐρωτῶμεν ἂν ὑπουργὸς πιεζόμενος ἀποπειράται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς Ὑμ. Πανιερότητος καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης Ῥιζάρη, οἵτινες φυσικὰ ὡς ἄνθρωποι ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὰς ἀνάγκας τῶν καὶ ἀδυνάτουσι νὰ βροντοφωνήσωσιν ὅλοι ὁμοῦ τὸ «non possumus», εἶναι δίκαιον, εἶναι νόμιμον, εἶναι ἀξιοπρεπὲς ὑμεῖς ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ν' ἀνέχησθε τοιαύτην κατάστασιν ; Πρὸς Θεοῦ ! ἀρετὰ ὁλονὲν ἔλκη ἀναψύονται ἐκ τῶν ἄλλων κλάδων τῆς διοικήσεως καὶ μὴ τοῦλάχιστον τὸ ἀξίωμα τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καταρρυπαίνετε διὰ τὰ μικροσυμφέροντα ὀλίγων. Βεβαιωθεῖτε δὲ ἂν ὑπουργὸς τις ἡ Μητροπολίτης διανοηθῇ τὴν μετὰθεσιν τοῦ Ζητπείου, τοῦ Ἀδερωφείου σταδίου, τῆς Ἀκαδημίας, τῆς Β.βλιοθήκης κτλ. διὰ τὴν αὐξάνειν δὴθεν τῆς περιουσίας τῶν, πράγματι δὲ διὰ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν περίξ οἰκοπέδων, οὐ μόνον πάντες θὰ διεμαρτύροντο, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν ἀνδριάντες θ' ἀνελάμβανον τὴν δύναμιν τῶν, νὰ πατάξωσιν Ὑπουργόν τε καὶ Μητροπολίτην ἄλλως τε, οἱ μεγάλοι ὡς ἂν εὐεργέται οὔτε ἠδύναντο νὰ φαντασθῶσι τοιοῦτόν τι, οὔτε εἶχον τὴν ἀνάγκην ψυροδραχμῶν τινων καὶ μετατεθῶσι τὰ πλουσιοπαρόχως καὶ γενναιοδῶρως κτισθέντα ἔργα τῶν, ἅτινα περικοσμοῦσι τὴν πρωτεύουσάν καὶ τιμῶσιν εἰς αἰῶνα τὰ ὀνόματά τῶν. Διὸ παραιτήθετε ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω σκανδάλων καὶ μαρασμὸν τοῦ ποιμνίου σας πρὸς πᾶν

ὅ,τι ἅγιον, ἱερὸν καὶ θεῖον, ἅτινα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματός σας ἀντιπροσωπεύετε.

Ὁ ἐκ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ζηγορίου
Διηγῶρος **Ἀθαν. Κ. Λιούμας.**

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

25 Ἰανουαρίου 1900.

Οἱ ληστευθέντες ἐν Σωπικῇ — Σύλληψις καθηγητοῦ Μέλχων. — Κακοήθειαι σκιερύνονται. — Τί πρέπει νὰ πράττῃ ὁ Βαλῆς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. — Ἀλλή ἐρευνα εἰς τὸν οἶκον Κόντη ἐν Βισαλνῇ. — Ὁ Μητροπολίτης Βερατίου.

Ὁ ἱατρός Γ. Γκινόπουλος καὶ ὁ Ἀθανάσιος Ζέρης ἐκ Σωπικῆς οἱ ληστευθέντες κατ' Αὐγουστον προσεκληθήσαν εἰς Κραθασαρά νὰ ἰδῶσι ληστὰς τινὰς συλληφθέντας ἐκεῖ, ἐὰν τοὺς γνωρίζωσι. διήλθον ἐξ Ἰωαννίνων καὶ κατηυθύνθησαν κατ' ἀνωτέραν κυβερνητικὴν διαταγὴν ἐκεῖ.

Ὁ Χ. Μίκις καθηγητὴς ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ καταγγελλεὶς ὑπὸ ἐχθροῦ τοῦ προσωπικοῦ συνελήφθη καὶ ἐγένετο εἰς τὸν οἶκόν του ἐρευνα, ἀλλ' εὐτυχῶς οὐδὲν εὐρέθη καὶ ἀφίθη ἐλεύθερος. Περὶ τούτου πᾶς τις εἶναι βέβαιος ὅτι οὐδεὶς ἐχέφρων εἰς τοὺς χρόνους οὓς διερχόμεθα ἔχει τὴν μονομανίαν ταύτην. Ἄλλ' οἱ ἐχθροί, οἱ προδότες οἱ ζητούντες δι' αὐτῶν νὰ προαχθῶσι καὶ νὰ θεωρηθῶσι ὡς ἀφωσιωμένοι (;) ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπειδεικνύουσι τὸ εἰδεχθῆς αὐτῶν πρόσωπον καὶ τὸ μυστρὸν ἔργον τῆς καταγγελίας καὶ διαβολῆς. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν καλὸν νὰ συστήσωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν γενικὸν Διοικητὴν Ὁσμὰν πασά ὅπως μὴ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τοιαύτας ψευδεῖς καταγγελίας αἵτινες κυρίως προέρχονται ἀπὸ ἀνθρώπους σκοποῦντας νὰ ἐξυπηρετήσωσι προσωπικὰ αὐτῶν πάθη καὶ τίποτε περισσώτερον. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων καὶ τῶν κατ' οἶκον ἐρευνῶν οὐδεὶς τῶν καταγγελλέντων ἀπεδείχθη ἐνοχος. Ἡ Α. Ε. δὲ ὁ Βαλῆς ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἐσχηματισμένην πλέον πεποίθησιν καὶ νὰ μὴ δίδῃ οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς τὰς καταγγελίας ταύτας διὰ τῶν ὁποίων ἐσπείρεται ἡ τρομοκρατία καὶ πάντες ἀπελπίζονται. Ναί μὲν οἱ καταγγελλόμενοι, ἀποῦ δὲν εὐρίσκονται ἔχνη ἀθωοῦνται, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο, διότι διὰ τῆς κατ' οἶκον ἀσκόπου ἐρεύνης καὶ τῆς συλλήψεως ἐνθαρρύνονται οἱ ψευδῆ καταγγέλλοντες καὶ ἐξακολουθοῦν τὸ αἰσχρὸν αὐτῶν ἔργον ἐν ὅσῳ βλέπωσι πρόθυμον τὸν διοικητὴν νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς συκοφαντίας τῶν ἀντὶ νὰ συλλάβῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς.

Ἐν Βησσάνῃ τοῦ Πωγωνίου πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ ζήτημα Νικοδήμου καὶ Μονῆς ἐλύθη κατ' εὐχὴν, τοῦ Νικοδήμου διορισθέντος ὑπὸ τῆς Κοινοτήτος πληρεξουσίου ἀντιπροσώπου αὐτῆς με ἀμοιβὴν δέκα λιρῶν.

Βροχὴ καὶ ἄνεμος ἐπικρατεῖ πάλιν, οἱ ποταμοί, οἱ ρύακες καὶ οἱ λίκνοι εἰσὶ σχεδὸν ἀδιάβατοι.

Τὴν 25ην Ἰανουαρίου περὶ ὥραν θνν τουρκιστί, ὁ Σεβκὰτ βέης ἐκατόνταρχος Πωγωνίου ἐπάτησε τὸν οἶκον Ἀλέξη Κόντη εἰς Βησσάνην καὶ παρέλαβε ὅσα βιβλία εὔρεν. Ὁ Θεὸς νὰ σώζῃ τοὺς ἀθώους καὶ νὰ τιμωρῇ τοὺς ἐνόχους καὶ προδότες οἵτινες ἀτυχῶς βρῖθουσιν. Ἡ δὲ Ὁθ. Κυβέρνησις ἔχουσα καταγγελίαν οὐδὲν ἄλλο πράτ-

τει εἰμὴ τὸ καθήκον τῆς, ὅπερ ἐν τῇ διακρίνουσῇ αὐτὴν δικαιοσύνῃ θέλει κρίνει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀδίκον σύμφωνα μετὰ τὴν ὑψηλὴν διάθεσιν τοῦ Ἀνακτος. Εἶνε ὅμως λυπηρὸν ὅτι τὰ πάθη μεταξὺ τῶν κατοίκων ἐφθασαν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε ὁ εἰς νὰ ἐπιζητῇ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἄλλου διὰ τοιούτων ταπεινῶν μέσων καὶ ἀπανθρώπων.

Πρὸ ἐτῶν, ὡς γνωστὸν, Ρωμουνικὴ προπαγάνδα ἔχει συστήσῃ σχολεῖα ἐν Βερατίῳ καὶ προσπαθεῖδπως διὰ παντὸς τρόπου εἰσαγάγῃ νέους εἰς αὐτὰ παρέχοντα πᾶσαν εὐκολίαν. Ἐπειδὴ δὲ μεταχειρίζεται θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα διὰ τοῦτο ὁ ἐκεῖ Μητροπολίτης ἐστειλεν ἐγκυκλίους εἰς τὰ διάφορα χωρία καὶ παρῆναι τοὺς χριστιανούς ὅπως μὴ ἀπατώνται ἐκ τῶν προσκαίρων παροχῶν τῶν Ρωμούνων ἀλλὰ νὰ προσέχωσι πολὺ εἰς τὴν ἀπάτην. Τοιαύτη ἐγκύκλιος ἀνεγνώσθη καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Βερατίου παρὰ τοῦ ἱερέως, ὅπου τρεῖς ρωμουνίζοντες χριστιανοὶ καὶ ὄργανα τῆς προπαγάνδας ἤρπασαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἱερέως καὶ ἐξέσχισαν τὴν ἐγκύκλιον, οἱ δὲ ἄλλοι ἐκκλησιαζόμενοι χριστιανοὶ ἰδόντες τὸ θράσος τῶν, τοὺς ἐξήγαγον τοῦ ναοῦ κλοτσιδὸν καὶ τουμπουλιδὸν, προσέτι δὲ τοὺς κατήγγειλαν εἰς τὰς ἀρχάς, αἵτινες ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων καὶ ἐφυλάκισαν τοὺς ἀναιδέεις.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

1η Φεβρουαρίου 1900.

Ἡ τελετὴ τοῦ Νεομάρτυρος καὶ τῶν Ἱεραρχῶν. — Ὁ νέος τοῦρκος πρόξενος πρόξενος. — Τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων. — Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀποζημιώσεως εἰς Φιλιππιάδα.

Ἡ πρώτη τοῦ ἔτους ἐφέτος ἐωρτάσθη ἐπισημότερα καὶ ἐπιδητικώτερα. Ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐψάλη ἡ συνήθης δοξολογία χοροστατούντος τοῦ Σ. Ἀρχιερέως μετὰ συμπαντος τοῦ κλήρου τῆς πόλεως καὶ παρισταμένων πασῶν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ ἀπείρου πλήθους λαοῦ. Ἀπόσπασμα δὲ τοῦ πεζικοῦ ἀπέδωκε πρὸ τοῦ Ναοῦ τὰς κεκανονισμένας τιμὰς, παιανίζουσης τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς. Μετὰ τὸ πέραν τῆς δοξολογίας ἐδέχθη τὰς συγλητηρίους εὐχὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ἐν τῷ καταστήματι τῆς Νομαρχίας ὁ νομάρχης κ. Διομήδ. Φανδρίδης. — Ἐπίσης ἡ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Ἰανουαρίου, ἐπέτειος ἐορτῆς τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων νεομάρτυρος ἁγίου Γεωργίου, ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Ἡπειρωτῶν, τελεσθεῖσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου καθ' ἣν παρευρέθη ἄπειρον πλῆθος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. — Τὴν 30 Ἰανουαρίου ἐπέτειος ἐορτῆς τῆς μνήμης τῶν Ἱερῶν Ἱεραρχῶν, ἐώρτασαν ἅπαντα τὰ ἐνταῦθα ἐκπαιδευτήρια λίαν μεγαλοπρεπῶς. Ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ λειτουργία, παρισταμένων πάντων τῶν καθηγητῶν, ἐλληνοδιδασκάλων καὶ δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ὡς καὶ ἀπείρου πλήθους πρωτοπαταύγους τοῦ ὠραίου φύλου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε λίαν εὐφραδῶς ὁ ἐνταῦθα σχολάρχης κ. Κωνστ. Μιράλης, ἀποσπᾶσας τὰ συγχαρητήρια πάντων τῶν παρισταμένων. — Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν, λίαν εὐλόγως τὰ δημοσιεύμενα ἐν τῇ φιλῇ «Φωνῇ» σπεύδει πάντοτε νὰ θεραπεύῃ τὰ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ἄλλως τε ὁ ἀσυνήθως ἐπιδεικτικὸς τρόπος, καθ' ὃν ἡ συνήθως ἀθροῦς ἐργαζομένη Ρωσικὴ πολιτικὴ ἐνήργησεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δι' ἐμφανίσεως πολεμικῶν πλοίων ἐν ταῖς Συριακαῖς παραλίοις καὶ δι' ἀναβάσεως αὐτοῦ τοῦ ναυάρχου Σκρόδλφ εἰς Δαμασκὸν κατὰ τρόπον ἐκθέτοντα λίαν τὴν Ρωσικὴν πολιτικὴν ἐνώπιον τοῦ κόσμου καὶ ἰδίως ἐνώπιον τοῦ νομίμου κυριάρχου τῆς Συρίας, μαρτυρεῖ ἐπαρκῶς τὴν στενοχωρίαν, ἣν ἡσθάνθησαν οἱ Ρῶσοι, καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ ὑποστηρίξαι πάσῃ θυσίᾳ τὸ ὑπ' αὐτῶν σκευωρηθὲν πολιτικὸν ἐκκλησιαστικὸν κατασκευάσμα καὶ νὰ περιάψωσιν αὐτῷ, τοῦλάχιστον ἐξωτερικῶς καὶ κατ' ἐπιφάνειαν, ἡθικὴν τινα σημασίαν καὶ δύναμιν.

Δὲν ἐξετάζομεν ἐνταῦθα τί ποιεῖ καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ προκειμένῃ ζητήματι ἡ Γ. Πύλη, ἡ ὑποχρεωμένη νὰ ρυθμίσῃ τὴν διαγωγὴν αὐτῆς οὐχὶ κατὰ τὰ μερικὰ αὐτῆς ἐν τούτῳ ἢ ἐκείνῳ τῷ ζητήματι συμφέροντα καὶ βλέψεις, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὅλην αὐτῆς πρὸς τὴν Ρωσικὴν πολιτικὴν. Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζωμεν τὴν ἀληθῆ σημασίαν τῶν γενομένων καὶ νὰ συντελέσωμεν εἰς δημιουργίαν ἀληθοῦς ἐθνοφυλετικοῦ ζητήματος, ἐπιβοηθούντες τῷ ἔργῳ τῆς Παλαιστινίου ἐταιρείας δι' ἀντιπράξεως συστηματικῆς, οὐχὶ καὶ τῆς παρανόμου ἐκλογῆς τοῦ Μελετίου, ἀλλὰ καθ' οἷα σὸς ὁποῦτε καὶ κανονικῶς διεξαγομένης ἐκλογῆς, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ὁ ἐκλεγόμενος εἶναι ἀραβόφωνος. Οὕτως ἡμεῖς αὐτοὶ ποιοῦμενοι διάκρισιν Ἑλλήνων καὶ Ἀράβων ἀποκηρύττομεν τοὺς Ἀραβοφώνους ὡς ἄλλοφύλους καὶ ρίπτομεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ρωσισμοῦ καὶ Σλαυισμοῦ, προσβάλλοντες καιρῶς τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἀραβοφώνων Ἑλλήνων οὐ μόνον ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο οἱ Ρῶσοι πράκτορες νὰ ἐκμεταλλεύωνται ἐπὶ τοιοῦτω σκοπῷ τὴν φιλοτιμίαν καὶ φιλαυτίαν τῶν ἀραβοφώνων πληθυσμῶν πανταχοῦ, ἔνθα ὑπάρχουσιν οὗτοι. Ὁ ἀντίκτυπος τῶν ἐν Δαμασκῷ γενομένων κατέστη αἰσθητὸς οὐ μόνον ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀλλὰ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Καὶ ἐν Καῖρῳ οἱ ἀραβόφωνοι Σύροι Ἕλληνες, ἀγανακτοῦντες διὰ τὴν παρὰ τισιν Ἑλλησιν ἐξεργεῖσθαι κατακραυγὴν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ἀραβοφώνου Πατριάρχου, ἐπωφελοῦμενοι τὴν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀγίου Λιθῆος προεβόσαν χηρείαν τοῦ ἐν Καῖρῳ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, (ὁστις ἄλλως εἶναι ἀπλὴ ἐκτακτος ἀντιπροσωπεία τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας, οὐχὶ δὲ θρόνος ἐπαρχιακὸς κανονικὸς) ζητοῦσι τὴν ἀποστολὴν νέου ἀρχιεπισκόπου ἀραβοφώνου. Καὶ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ περὶ τοὺς ἀραβόφωνους Σύροι ὀρθόδοξοι μετ' ἀγανακτικῆς ἡρξάντο νὰ ἐρωτῶσι διὰ τί ὁ θρόνος τῆς Ἀλεξανδρείας δὲν θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν νέον Πατριάρχην καὶ ἂν ὁ λόγος τῆς κατὰ τῆς ἐκλογῆς διαμαρτυρίας εἶναι ἡ ἐξ ἀραβοφώνων καταγωγὴ αὐτοῦ. Καὶ νῦν δὲ ἐν Αἰγύπτῳ οἱ πανσλαῦισταί Ρῶσοι πράκτορες ἐργάζονται ἵνα ἐν τῇ προσεχῇ ἐκλογῇ Πατριάρχου ἀποκλείσωσι τῆς ἐκλογικῆς ψήφου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ Ἕλληνας ὑπηκόους, περιορίσωσι δὲ ταύτην εἰς τοὺς ὀλίγους ἐνταῦθα Τούρκους ὑπηκόους καὶ Ἕλληνας Σύρους, ἥτοι ἀραβοφώνους. Βεβαίως τὰ παρὰ τοῖς πανταχοῦ Ἀραβοφώνους ἐκδηλούμενα ταῦτα αἰσθήματα εἶναι ἐμπνεύσεις τῶν Ρώσων πράκτορων, ζητούντων νὰ ἐξεγείρωσι τοὺς Ἀραβοφώνους κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἠθέλομεν παράσχει, ὡς εἶπον, πολῦτιμον συνδρομὴν εἰς τοὺς ἀνθελληνικοὺς τούτους ἀγῶνας, ἐὰν ἠθέλομεν κηρύξει πόλεμον ἐθνοφυλετικὸν κατὰ τῶν δὲ ἄραβων, οὐδένα ἀνεχόμενοι Σύρον ἢ ἀραβόφωνον ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Ἀντιοχείας. Τὸ κύριον, ὅπερ πρέπει νὰ σώσωμεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, δὲν εἶναι τὸ ἐλληνόφωνον τοῦ Πατριάρχου, ἀλλὰ ἡ ἐλληνικὴ ιδιότης καὶ ὁ χαρακτὴρ τῆς Ἀντιοχειακῆς ἐκκλησίας, ἥτις εἶναι ὁ ἱστορικὸς καὶ ἀκριβὲς ἐκκλησιαστικὸς χα-

ρακτὴρ τῆς ἐκκλησίας ταύτης. Τοῦτο δὲ κατορθοῦται, ὅταν διὰ συμπνοίας εἰλικρινοῦς καὶ στενῆς ἐνώσεως μετὰ τῶν Ἑλλήνων Σύρων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, διδάξωμεν καὶ πείσωμεν τοὺς Σύρους τούτους, ὅτι εἶναι Ἕλληνες, ὅτι δὲ οἱ Ρῶσοι εἰσὶ ξένοι καὶ ἐπιδρομεῖς, κοινοὶ πολέμιοι, ζητοῦντες διὰ διαφθορᾶς χρηματικῆς καὶ διὰ τῶν δὲ ὁδῶν σχολείων αὐτῶν καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν κηρυττομένης χιμαιρικῆς Ἀραβικῆς ἐθνότητος ν' ἀρπάσωσι τὸν θρόνον τὸν πατριαρχικὸν καὶ νὰ ἐκρυσσώσωσι καὶ Ἑκκλησίαν καὶ λαὸν ἐν Συρίᾳ. Δι' ἐξηγήσεων εἰλικρινῶν καὶ ἀδελφικῆς συμπνοίας τῶν Ἑλληνοφώνων καὶ Ἀραβοφώνων Ἑλλήνων, ἀνάγκη ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ν' ἀνέλθῃ πάλιν ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Λουκιανοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου εἰς τὴν πάλαι περιωπὴν καὶ ἀκμὴν αὐτῆς, οὐ μόνον ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ διατηρουμένῃ (καταργουμένης τῆς μικτῆς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καὶ τῇ Ἀραβικῇ ψαλλομένης ἀκολουθίας, ἡ τοῦλάχιστον περιοριζομένη μόνον εἰς τὰ τοῦ Εὐαγγελίου), ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς σχολείοις διδασκόμενη. Εἶναι δὲ καλὸν νὰ κανονισθῇ, ἵνα πάντες οἱ εἰς τὰ ἀνώτατα τῆς ἐκκλησίας ἀξιώματα προαγόμενοι, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει θεολογικὴ σχολὴ ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ Ἀντιοχείας, ὑποχρεῶνται νὰ φέρωσι πτυχίον τῆς ἐν Χάλκῃ ἢ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ θεολογικῆς σχολῆς, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ φέροντες πτυχίον Θεολογίας ἐκ Ρωσικῶν θεολογικῶν σχολῶν νὰ ὑπόκεινται εἰς ἐξετάσεις ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν μνημονευθεισῶν σχολῶν. Πρέπει δὲ νὰ μὴ λησμονήσωμεν, ὅτι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀντιοχειακοῦ θρόνου, ἥτις ἐκτείνεται ἐφ' ὅλην τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν, εἰ καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ὑπάρχουσι καὶ ἱκανοὶ μὴ ἀραβόφωνοι, ἀλλὰ τουρκόφωνοι καὶ ἐλληνόφωνοι Ὀρθόδοξοι, δυνάμενοι ν' ἀποτελέσωσι ἰσχυρὰν δύναμιν ἐλληνικὴν ἐν τῇ Ἀντιοχειακῇ Ἑκκλησίᾳ.

Ἐμνημονεύσαμεν ἐνταῦθα, ἐν παρόδῳ μὲν, ἀλλὰ διὰ μακρῶν, τῶν κατὰ τὴν Ἀντιοχειακὴν Ἑκκλησίαν, καίτοι οὐ περὶ ταύτης ἡμῖν ὁ λόγος ἐνταῦθα, ἀλλὰ περὶ Ἱερουσαλὴμ, ἀκριβῶς διότι ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ φύσις τοῦ ὑπὸ τῶν Ρώσων δημιουργηθέντος Ἀραβικοῦ δὲ ἡ ἐκ τῆς ἐκλογῆς διεφάνη ἐπ' ἐσχάτων τρανῶς ἐν τοῖς κατὰ τὸν Ἀντιοχειακὸν θρόνον καὶ ἐνταῦθα ἐγένετο ἡ πρώτη θρασυτάτη ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ ἐκρυσσισμοῦ τῶν πατριαρχικῶν θρόνων προγράμματος. Ἀλλ' ἡ Ἀντιόχεια καὶ ὁ Ἀντιοχειακὸς θρόνος ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς τῶν Ρώσων εἶναι ἀπλοῦς σταθμὸς ἡ ἀφετηρία πρὸς κατάνκτησιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, πρὸς ἣν ὡς κυριώτατον ὄργανον χρησιμοποιοῦνται τὸ αὐτὸ Ἀραβικὸν ζήτημα. (ἀκολουθεῖ)

Εἰδοποιήσεις διὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ

Βλέπων ὅτι μετὰ τὴν Κων)πόλεως, καὶ Βισσιάνης μετὰ τῶν πλησιοχώρων αὐτῆς ἐργάζονται τρεῖς ἀπεσταλμένοι (ἡ ἀμανεταίδες) οἵτινες προσφέρουν μεγάλας εὐκολίας εἰς τὰς οἰκογενεὰς τῶν ἐν Κων)πόλει παρεπιδημούντων, ἀπεφάσισα καὶ ἐγὼ ὅπως ἀπὸ 1ης ἐλευσομένου Μαρτίου ε. ε. ἐργασθῶ ὡς τοιοῦτος μετὰ τῶν Αἰγύπτου καὶ Πωγωνίου καὶ τῶν χωρίων, ἅτινα κείνται μετὰ τὴν Βοστίνης καὶ Κονίτης, ἥτοι Στραβοσιόδιον, Μέδεζα, κτλ. πάντα τὰ κατὰ σειράν κείμενα μέχρι Τσαρχπλανῶν καὶ ἐξ αὐτῶν μέχρι Κονίτης. Γνωρίζω δὲ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀναφερομένων χωρίων κυρίως ἐπὶ ἀπὸ 1ης ἐλευσομένου Μαρτίου θὰ μεταβῶ εἰς Ἀλεξανδρείαν, καὶ θὰ λαμβάνω παρ' αὐτῶν ὅτι δῆποτε εἶδος ἡθ. λον ἀποστέλλει εἰς τὰς οἰκογενεὰς τῶν, ἃ καὶ μόνος μου θὰ ἐγγεγράφω εἰς αὐτὰς εἰς ἕκαστον χωρίον παρ' ὧν θὰ λαμβάνω καὶ ἀποδείξεις παραλαβῆς, ἃς καὶ θὰ ἐγγεγράφω εἰς τὴν ἐπιστροφὴν μου εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Θὰ πράττω δὲ τοῦτο κατὰ μῆνα. Θὰ πληρώσω δὲ δι' ἐκάστην ὁκτὸν βάρους, δικαιώματα ναύλων, τελωνείων, ἀγωγίων καὶ κόπων μου, μόνον δύο ἀριθ. 2 γρόσια διατιμ. Αἰγύπτου, ἐξαίρουμένων ἀλευρῶν κλπ. δι' ἃ θὰ γίνεταί ἰδιαιτέρα συμφωνία, πρὸς δὲ θὰ δέχωμαι καὶ χρήματα μόνον γρόσια διατιμ. Αἰγύπτου ἐν καὶ ἡμισυ ἀριθ.

1)2 δι' ἐκάστην λίραν στερλ. Ὡς ἐγγυητὴ μου δὲ παρουσιάζω τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Κων)σιους κ. Σπυρίδωνα Μ. Κιτσονίδην, ὅστις θὰ εἶνε καὶ ὑπεύθυνος. Παρακαλοῦνται λοιπὸν οἱ ἔχοντες διαθέσιν ἐκ τῶν ἀναφερομένων χωρίων κύριοι ὅπως εἰς ἐξ ἐκάστου χωρίου ζητήσωσιν τὴν ἐγγυησίαν μου, οἱ μὲν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῶν ἐκεῖ διαμένωντων συμπατριωτῶν μας κυρίως Σταύρου Παπᾶ Ἀποστόλου (ἀρτοποιόν) οὗ τὸ ἀρτοποιεῖον «Κωνσταντινούπολις» κεῖται καὶ τὴν ὁδὸν Ζαπτιές, ἡ ἀπὸ τῶν ἀντικαταστήτων αὐτοῦ κ. Χρήστον Σ. Γιατίτε, οἱ δὲ ἐξ ἐσωτερικῶν ὡς καὶ οἱ ἐν Πόρτ-Σαῖδ ἃς ἀπευθύνωσιν πρὸς αὐτὸν δι' ἐπιστολῆς τῶν, καὶ ἂν ζητηθῇ τὸ ἐγγυητικὸν μου θὰ ἀποστέλλω αὐτὸ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ μου ἐνώπιον μαρτύρων, πρὸς ἡσυχίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἀθανάσιος Διαιμάντης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΛΑ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς

Δευτέρα ὥρα 3 μ. μ. διὰ Κόρινθον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Δευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν καὶ Καρθασαράν.

Τρίτην ὥρ. 8 π. μ. (διὰ τῆς διώρυγας) διὰ Πάτρας, Παξούς, Κέρκυραν, καὶ Ἀγίου Σαράντα.

Τρίτην μεσημβρίαν διὰ Σέριφον, Κίμωλον, Μήλον, Χανία, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

Πέμπτην ὥρα 8 μ. μ. διὰ Ἀντίκυραν, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Ναύπακτον, Πάτρας, Ἰθάκην, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Δευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν καὶ Καρθασαράν.

Παρασκευὴν ὥρα 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Αἰμῖν, Αἰδηψόν (τὸ θέρος) Ὁρεούς, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

Σάββατον, μεσημβρίαν διὰ Δαρδανέλιαν, Κωνσταντινούπολιν, Βάρναν καὶ Πύργον.

Σάββατον ὥρα 7 μ. μ. διὰ Πάτρας, Μεσολόγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ἀργυστίλιον, Ληξούριον, Κέρκυραν.

ΘΩΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ

Σιφυλιδολόγος καὶ Παθολόγος Ἱατρὸς

Τελειοποιήθεις ἐν Εὐρώπῃ

Δι' ὅλους εἰδικῆς θεραπείας θεραπεύει ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν τὴν ὀξείαν καὶ χρονίαν βλεννορίαν καὶ τὴν αἱμορραγίαν τῶν αἱμορροΐδων, (ζοχαδῶν).

Ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 63. Ὁραὶ ἐπισκέψεως 10—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν 3—5 μ. μ. ἐκάστης Πέμπτης

Οἱ οὐδὲν ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποιον λαμβάνει τὸ φύλλον παρακαλεῖται νὰ εἰδοποιῇ δι' ἐνός δελταρίου. Ὁ δὲ λαμβάνων τὸ φύλλον ἄλλου ὅστις προαγουμένως εἶχε τὸ αὐτὸ κατὰστημά καὶ δὲν τὸ ἐπιστρέψῃ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς καὶ ἔστω τοῦτο εἰς γνῶσιν τῶν ὀλίγων ἀμακατέχων.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ ἀνεπροσκήσειν ἐμβάζωσιν τὴν συνδρομὴν τῶν, ἔχοντες ὑπ' ὅψιν ὅτι τοῦτο πράττοντες διευκολύνουσι τὸν συντάκτην τοῦ φύλλου νὰ ἐργάζηται ὑπὲρ τῆς συντάξεως τοῦ φύλλου καὶ τῶν διαφορῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ τὸν ἀπαλλάσσουν ἀπὸ τὴν ἀνισορρίαν ἐνόχλησιν νὰ συντάσσῃ δελτάρια καὶ νὰ χάνῃ τὸν καιρὸν τοῦ γράφειν «Ὡς παρακαλοῦμεν καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν κτλ. ἐμβάσατε τὴν συνδρομὴν σας».